

מסורת הש"ס

(א) וְלִקְחֵם מִדָּרָה. (ב) וְלִקְחֵם
יֵא. (ג) לִקְחֵם נֶכֶד. (ד) וְלִקְחֵם
לָהּ. (ה) וְלִקְחֵם בֵּן. וְשִׁינֵּי.
(ו) וְלִקְחֵם לֵ. וְשִׁינֵּי.
(ז) סְנֵהֲדָרִין פֶּה. כְּרִימוֹת דִּי:
[וּמִסְתַּחֲחָ סְנֵהֲדָרִין מִיֵּינֵי].
(ח) כְּרִימוֹת דִּי. (ט) וְלִדְרִים
(י) (וְשִׁינֵּי) (כ) וְלִדְרִים
רִשִּׁי. (ל) וְלִדְרִים כֹּהֵל.

תורה אור השלם

1. ונגשה יכמתו אליו
לעיני הזקנים והלצה
נעלו מעל רגלו וירקה
בפניו וענתה ואמרה
ככה יעשה לאיש אשר
לא יכנה את בית אוחי:
דברים כה ט

גליון הש"ס

גמ' ור"ש וזבא דנשא
בת. ע"ן צמפר המקנה
לקידושין דף ע"ב נתיס'
ד"ה פדע לכ"ג:

הגהות הב"ח

(א) עמי' חזק' להחיות
 ושרא, נ"ב ס"א ושיורא:
 (ב) רש"י ד"ה מיתלא וכו'
 מן היבוש ולא פקע:
 (ג) תר"ה (נעמוד הקודם)
 מהרנבן ונורה ס' ועוד
 דהסח לעיל מינה קרי
 רנא: (ד) ד"ה שפא וכו'
 ואע"ב דכתי וכו' לעיל
 נפ"ק משום דמיון וכו'
 שפני לה שלח במקום:

מוסף רש"י

[illegible]

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

הנאות מבית אחד חדל
א. אמתייתין קאי שאס נתן
ו. ואח"כ מת הותרה אשתו
דמאמר דעבד שקליה ולאו

ומקצתו חלוץ ויאמרו אי דמייבם והדר חליץ
הכי נמי אלא גזירה ^דרילמא חליץ ברישא
והדר מייבם וקם ליה 'באשר לא יבנה ורחמנא
אמר ^זכיון שלא בנה שוב לא יבנה ^חאמר
רבא נתן גט למאמרו הותרה צרתה אבל
היא אסורה דמחלפה בבטלה גט ^טאיכא
אמרי אמר רבא נתייבא דמאמרו הותרה
אפ' היא מתי מעמא נתייבא דמאמרו שקליה:
מתני' ^ישני אחין נשואין שתי אחיות ומת
אחד מהן ואחר כך מתה אשתו של שני הרי
זו אסורה עליו עולמית הואיל ונאסרה עליו
שעה אחת: **גמ'** פשיטא השתא ומת התם
דלא מידחיא מהאי ביתא לגמרי אמרת
לא הבא דקא מידחיא מהאי ביתא לגמרי
לא כ"ש תנא הא תנא ברישא והך חזיא
להיתירא ^{יא} ושריא והדר חזיא לאיסורא
ואידי ^{יב}דחביבה ליה אקדמה 'ומשנה לא
זוה ממקומה ת"ד בא עליה חייב עליה
משום אשת אה ומשום אחות אשה דכר
רבי יוסי רבי שמעון אומר אינו חייב אלא
משום אשת אה בלבד והא תניא ר"ש אומר
אינו חייב אלא משום אחות אשה בלבד לא
קשיא כאן שנשא חי ואח"כ נשא מת כאן
שנשא מת ואח"כ נשא חי ^{יג}ור' שמעון היכא
נשוא מת ואח"כ נשא חי כיון דאיסור אחות
אשה לא חייל תתייבא יבומי אמר רב אשי
איסור אחות אשה מיתלת תלי וקאי אי פקע
איסור אשת אה אחי איסור אחות אשה
וחייל והילכך לא פקע וסבר רבי יוסי איסור
חל על איסור והא תניא ^{יד}עבר עכירה שיש
בה שתי מיתות נידון בחמורה רבי יוסי
אומר נידון בויקה הראשונה הבאה עליו
ותניא ^{טו}כיצד אמר רבי יוסי נידון בויקה
הראשונה הבאה עליו חמותו ונעשית
אשת איש נידון בחמותו אשת איש
ונעשית חמותו נידון כאשת איש
אמר

(נחל): דבר חוץ לאיסור.
 נפילה יצמה יבא עליה:
 ה' הראשונה. שמיטה היא
 לא וזה המקומה. לעוקרה
 אש. אלה דבר החממה
 ו' ציט: אלה משום אש
 ואח"כ נשא ח'. לאיסור
 ת אשה וחיל עלה דקסבר
 י"ב נשא מה. איסור אחות
 היתה עומדת עליו צביסור
 איסור אשת אח הוה חיל
 קרא משום טעמא לאיסור
 ואיסור אחות אשה מוכן
 לא לא פקע איסור אשת
 ג' חזון חמורה והיא אשת אש
 יידון בחמורה. צריפה
 ממה כשנשא בתה: יידון
 א' אחי איסור חמורה וחיל
 ויה לן למדייניה בחמורה:
 אחר

אשת אח מן האב לפטרת
עליו עולמית גם היא פטרת
יון בחפזותו. ואין זה מכח

לב.

מאמר ולא גזרין לה לכו אשת שני מחים ו"כ' מי שעליה זיקת יס' אחד כו' לא הייא דרשא גמורה אלא אסמכתא בעלתא וקשה דבפרק בחדא גזטין (דף פג: וס) אמר' אלא אשת ב' מחים היכי משכחת לה משמע דכיו דאורייתא ואפי' בחד דוכחא וי"ל דפלוגתא דתנאי היא

כדמוכח לקמן בסוף האזהר רצח
 (דף 15:) גבי בן תשע שנה על יבמתו
 ומשגדל נשא אשה אחרת ומת
 השני חולל נא תמיכתו להשגות
 שהיא בעלת זיקת שני יצמן חוללת
 ולא תמיכתו ופירש בגמרא וישנו
 ביאת בן תשע כמאמר בגדול ותדחה
 זרה מיבוס פירוש כי הכא מסיק
 לרבי יוחנן דעשו ועשו ופליגי תנא
 דשמעון אהבא תנא דהאי תנא
 דשמעון גור משום זרה פירוש
 דקא אכר בעלת מאמר משום דליכא
 דקא אכר בעלת דגדול בשמעון דלמא
 חליץ והדר מייבס כדפירש בקונטרס
 אבל משום זיקת שני יצמן לא
 מיתקשר דלאו דאורייתא ומיהו כי
 יבוס זרה כהנה נמי כמאמר טעו
 היכא דליכא נמי כדקאמר ההם
 רבא לגיל דאפי' היכא דליכא זרה
 כהנה מיתקן חללה יצומי לא מייבסא
 ותנא דההם לא גור משום זרה פ'
 הא דקא אכר בעלת ביאת בן תשע
 לייצומי לאו משום זרה חלל אטו אשת
 שני מתים דהוי בעלתא דאורייתא
 דוקא כדדיה גזרו אבל כדזרחה לא
 דלא רלו להמירי נמי כדזרחה אטו
 אשת שני מתים וההיא דריש המגדש
 (ובסוף 35:) כההוא תנא וריצין פירש
 שני דלכלוי עלמא אשת שני מתים
 דאורייתא דלא דהכא גזר כלל אשת
 השני משום זרה דהיינו בעלת מאמר
 דקא קבר כיון דבעלמא אשת שני
 מתים דאורייתא ממתייר אפי' כדאי
 ותנא דההם לא ממתייר כולי האי
 ולא גזר לשמוע על בן תשע אטו
 בעלת זיקת שני יצמים וקשה דהכא
 מסיק דשמעון דקא תנא משום זרה
 גזירת דפירש דהא ועוד דההם (א)
 קרי רבא לשמוע זרה וקאמר נמי
 וישנו ביאת בן תשע כמאמר בגדול
 ותדחה זרה כו' והכא קרי לבעלת
 מאמר זרה וריצין הקשה לעזמו שחי
 מזהר חללי וזכרי וזכרי חללי

נַחַם מַחֲמֵר בּוֹ, הַקֶּשֶׁה רִבְיוֹן דַּמְנָן צִפְרִיג וְלִמְנָן (דף ג.) דִּישׁ מַחֲמֵר אַחֵר מַחֲמֵר וְאֵס עֲשֵׂה מַחֲמֵר כּוֹז וְכוּ לְרִכִּיחַ ב' גִּטְיוֹן וְחֲלִילָה בִּין יֵס אַחֵר לִב' יִבְמוֹת בִּין ב' יִבְכוּן לִיבְמָה אַחֵת אֶחָד כֹּלֵל יְכוּמִי חֵד מִיִּנְיָהּוּ לֹא וְלִכְרֵחַ יִתֵּן לֹא מַחֲמֵר וְלֹא לִיקְסוֹ מִלִּיבּוֹמִי אִיִּקְרָן וְיִסְרֵךְ לִתְלַחֲלַח אִיִּקְרָן לִשְׁמֹר כִּן גִּדּוּרִין כִּן לִמַּחֲמֵר אִטּוֹ כִּן אִיִּקְרָן וְדוּקָא לְצִיבְעֵד קֶלְמֵר הֶכָּל רַבָּא דְסוּתְרָה אִפִּי הֵיא דְרִיבּוֹן דְּמֹו לִיכָא לְמִיגֵד כִּבְּהֵי מַחֲמֵר אִטּוֹ שְׁאֵר מַחֲמֵרוֹת דַּעֲלָמָא לֹא גִדּוּרִין דִּלָּא שְׂכִיחִי כּוֹלִי הֵיא אֶחָד לְמַחֲמֵלָה גִּדּוּרִין מִשּׁוּם הֵיא מַחֲמֵר גּוֹפִיָּה:

דְּאִידִּחִיא מְהֵיא בִּירָא אֲבִירָא אָא ב"ש. אֲשֵׁיג דְּמֵהֵיא בִּנְכָא שְׁמַעְיָן דְּאִסְרָא אֲשֵׁיג דְּלִידִּחִיא בְּכָךְ נִפְלִיָּה וְנִפְלִיָּה דִּלָּא שְׁמַעְיָן מְבַבֵּא דְּלַעִיל כְּדָמֵר לַעִיל (דף ג.) מ"מ כִּיּוֹן דְּלִידִּחִיא מֵהֵיא בִּירָא לְגַמְרִי פִּשְׁטוֹא דְּאִסְרָא אֲשֵׁיג דְּמֵהֵיא בִּנְכָא נִפְלִיָּה וְנִפְלִיָּה דְּקֶלְמֵר טַעֲמָה דְּלִידִּחִיא בְּכָךְ נִפְלִיָּה אֲחֵיא מִמַּעְיָן מִשּׁוּם דְּאִכְחִי לֹא אִסְקִי דְּאִדִּמֵּיהָ טַעֲמָה דְּלִידִּחִיא מֵהֵיא בִּירָא:

שְׁנַשְׁנָא לִי וְהֵא"ב נִשְׁמַע לִי (ו) אֲשֵׁיג דְּכִכִּי הִיּוּנָא שְׂרו ב"ש זָרָה לִיבּוֹמִי לַעִיל צִפְרִיג (דף ה.) דְּרִיבּוֹן דִּלָּא חִייל אִיסְרוֹר אִשֶּׁת אַחַ שְׂכִיבִי שֶׁלֹּא בְּתוּקִים מְנוּס ר"ש יֵית לִיה הֵיא סְבָרָא דְּמַלְכוּת אִיסְרוֹר הֵיא אִיסְרוֹר אִחִיו: **לָא** פִּקֵּק. וְאֲשֵׁיג דִּלָּא חִייל אִיסְרוֹר מִקּוֹם אִיסְרוֹר הֵיא אִיסְרוֹר מֵהֵא זָרָה לִיבּוֹמִי כִּיּוֹן דִּלָּא פִּקֵּק אִיסְרוֹר אִשֶּׁת אַחַ כְּמוֹ אִילוּרֵית דְּלֹמֻסֹּת אִיסְרוֹר אֲשֵׁיג דִּלָּין כִּיּוֹן אֶלָּא אִיסְרוֹר דְּמֵהֵא וְלִישְׁבָּה צְהַדִי ט"ו נָשִׁים צִפְרִיג (דף ג.) וְדף (ד.) לְמִי"ד צִפְלֹגְתָּא זָרָה וְלִישְׁבָּה חִייל דְּהֵי כִיּוֹן דְּמֵהֵא אִשֶּׁת אִיסְרוֹר כִּבְלָל אִשֶּׁת אִיקָה רֶאשׁוֹנָה דְּבָלָאוּ הֵי מִי שְׁתַּחֲבִיב ב' מִיתוֹת נִידוֹן צְחֹמְרָה: צְחֹמְרָה אִיסְרוֹר

הרי הוא כמו שאנו ואין כאן אלא זיקת ראשון, ילדית יותר, עד כאן שוין לעמוד עודם.
מסוב זיקת שני יימין (1972: 133). שתי מיתות, חמוצי ואסח איש אינא שריפא וחנק, ושריפא
דאין איסור חל על איסור ווסא.

עין משפט
ור מצות

לֹד א מִי פִּי מַהֲלֹכֹת
יָצֹא הִלְכָה כֵּט
עוֹשִׂים אֲהִיִּם שִׁמֹּן קֶעֶד
סַעֲיָה:
לֹד ב מִי פִּי שֶׁס הִלְ
יַע עוֹשִׂים אֲהִיִּם
שִׁמֹּן קֶעֶד סַעֲיָה א:
לֹד ג מִי פִּיִּד מַהֲלֹ
סַהֲדָרִין הִלְכָה ד:

תוספות ישנים

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones